

2. 2 Sritenije H. N. Isusa Christa

Na Hóspodi vozzvách: Hl. 1. Hlahóli, Simeóne, kohó nosjá na rukú v cérkvi ráduješísja? komú zověši i vopijěši: nýni svobodíchsja, víd'ich bo Spása mojehó, Séj jěst' ot Dívy roždějsja, Séj jěst' ot Bóha Bóh Slóvo, voplotívysja nás rádi, i spasýj čelovíka, Tomú poklonímsja. **3x.**

Priimí, Simeóne, Jehóže pod mrákom Mojsěj zakonopolahájušča províd'i v Sináji, mladénca bývša, zakónu povinújuščasja. Séj jěst' zakónom hlahólavyj, Séj jěst' vo Prorócich rečennyj, voplotívysja nás rádi, í spasýj čelovíka: tomú poklonímsja. **3x,**

Prijídem i mý, písňmi božěstvennymi Christá usrjáščem, i priímem Jehó, Jehóže spasénije Simeón víd'i. Séj jěst', Jehóže Davíd provozvistí: Séj jěst' vo Prorócich hlahólavyj, voplotívysja nás rádi, i zakónom viščávyj: tomú poklonímsja. **2x.**

Sláva: I nýni: Hl.6, Da otvėrzetsja dvěr nebėsnaja dnės: beznačálnoje bo Slóvo Ótčeje, načálo prijém pod Íty, ne odstúpl' svojehó Božestvá, ot Dívy jáko mladénc četyre-desjatodnéven Máteriju vól'ni prinósitsja v cėrkov zakónnuju: i Sehó na rúki prijémlet stárec, otpustí, zovýj, rabá Vladýko, íbo óči mojí víd'ista spasénije tvoje. Prišėdyj v mír spastí ród čelovíč, Hóspodi, sláva tebí.

Na Lítiji,

hl. 1. Větchij děňmi, íže zakón drėvle v Sináj dáv Mojsėju, dnės mladénc víditsja, i po zakónu jáko zakóna Tvoréc, zakón ispolňája, vo chrám prinósitsja i stárcu dajětsja: prijém že Sehó Simeón právednyj, í obiščánij sbytijé víd'ív soveršájemoje, rádstno vopijáše víd'íša óči mojí, jěže ot víka tájinstvo sokrovennoje, naposlídok dníj sích jávľšesja, svít razorjája nevírnych jazýkov omračénije, í slávu dájá novoizbránnomu Israíl'u: tímže otpusti rabá tvojeho ot soúz sejá plóti, ko nestaríjemomu i čúdnomu nekončájemomu životú, podájá mírovi véliju mílost'.

Dnės, drėvle Mojsėju v Sináji zakón podávyj, zakónnym povinújetsja velínijem, nás rádi jáko milosėrd po nám býv: nýni čistyj Bóh, jáko otročá svjáto, ložesná razvérh čistaja, Sebí Samomú jáko Bóh prinósitsja, zakónnyja klátvy svoboždája, i prosviščája dúšy náša.

Hl. 2. Jemúže výšnji služítelije s trėpetom móľatsja, dólu nýni Simeón věščnymi rukámi prijém, Bóha čelovíkom sojedínítsja

propovída: i čelovíka nebésnao Bóha víd'a, otlučájasja súščích na zemlí, rádostno vzyváše: Iže vo tmi súščym nevečérnij svít otkryvájaj, Hóspodi, sláva Tebí.

Dnés Simeón na rúki Hóspoda slávy podjémlet, Jehóže pod mrákom pėrvije Mojsěj víd'í, na horí Sinájst'ij skrižálí dajúšča jemú. Séj jést' iže vo Prorócich hlahól'aj, i zakóna tvoréc: Séj jést', Jehóže Davíd vozviščájjet, iže vsím stráš nyj, im'jaj véliju i bohátuju mílost'.

Svjaščėnnaha svjaščėnnaja D'iva prinesé vo svjatlíšče svjatíteľu: prostér že rúci Simeón, priját Sehó rádujasja, í vozopí: nýňi otpuščáješi rabá tvojhó Vladyko, po hlahólu tvojemú s mirom, Hóspodi.

Ziždítel' nebesé í zemlí na rukách nošášesja svjatým Simeónom stárcem dnés: tój bo Dúchom svjatým hlahólaše: nýňi svobodíchsja, víd'ich bo Spása mojhó.

Dnes Simeón stárec vo chrám vchódt, rádujasja dúchom, Zakonodávca Mojsějeva í Ispólnítera zakóna na rúki vosprijátí: on úbo mrákom í hlasom nejavlėnnym Bohovídec spodóbisja býti, í pokrovėnnym licém Jevréjev nevírnaja serdcá izobličí: sej že pervovíčnoje Slóvo Otčeje voploščėnnoje ponesé, jazýkom otkrý svít, krést i voskesėnije: i Ánna proróčica pokazásja, Spása Izbávitela Isráíl'u propovídajušči. Tomú vozopiím Christu Bóhu nášemu: Bohoródicu rádi pomíľuj nás.

Sláva: Hl. 5. Ispytájte písánija, jákože rečé vo Jevanhėlijich Christós Bóh náš: v ních bo obrítájem Tohó raždájema, í pelenámi povivájema, v jáslech polahájema, i mlekóm pitájema, obrízanije príjėmľušča, í Simeónom nosíma, ne mňínijem ni privíd'ínijem, no ístinnoju mírovi javľšasja. K Nemúže vozopiím, prevíčnyj Bóže, sláva tebí.

I nýňi: Vėtchij děňmi mladėnstvovav plótiju, Máteriju D'ivoju v cėrkov prinósitsja, Svojhó zakóna ispolňája obiščánije. Jehóže Simeón prijím, hlahólaše: nýňi otpuščáješi s mírom, po hlahólu tvojemú, rabá tvojhó: víd'íša bo óči mojí spasėnije tvoje, Svjatýj.

Na Stichóvnach,

hl. 7. Ukraší tvój čertóh Sijóné, í podimí Carjá Christá: cilúj Maríju, nebėsnuju dvér: ta bo prestól cheruvímskij javísja, ta nósit Carjá slávy. Óblak svíta jést' D'iva, nosjášči na rukách Sýna přėzde dennicy: Jehóže

Vozdál jesí mňí, vopijáše Simeón, spasénija tvojihó, Christé, rádovanije, vosprijmí tvojihó služítel'a, síniju pretruždénna, nóvyja blahodáti svjaščennoprpvídnika tájnaha, vo chvaléniji veličájušča.

Svjaščennolípno isповídašesja Ánna prorícájušči, cilomúdretnaja i prepodóbnaja i staríca Vladýci v cérkvi jávstvenno: Bohoródicu že propovídajušči vsím súščym. Veličánije.

Irmos: V zakóni síni i isánij óbraz vídim, vírniji, vsják múžeskij pól, ložesná razverzája, svját Bóhu, tím pervoroždennoje slóvo, Otcá beznačál'na, Sýna pervorod'áščasja Máteriju neiskusomúžno, veličájem.

Svitlen. Dúchom v svjatílišče predstáv stárec, na rúki vospriját zakóna Vladýku, vopijá: nýni souz mjá plotskích razriší, jákože rékl jesí, s mírom: víd'ich bo očíma otkrovénije jazýkov, í Israíl'u spasénije. 3x.

Na Chvalitech:

Hl. 4. Pod Dal jesí znamenije: Zakón íže v písániji ispolňája Čelovikolúbec, v cérkov nýni prinósitsja, i Sehá prijémlet stárymi rukámi Simeón stárec: nýni otpuščáješi mja, vopijá, ko ónomu blaženstvu, víd'ich bo ťa dnés plótiju mértvennoju obložénna, životóm hospódstvujušča, i smértiju vladýčestvujušča. 2x.

Svít vo otkrovénije jazýkov javílsja jesí Hóspodi, na óblaci sid'á léhci, Sólnce právdy, zakóna sínóvnoje ispolňája, í načálo izjavl'ája nóvyja blahodáti: tím ťa víd'ív Simeón vzyváše: iz istl'ínija mjá razriší, jáko víd'ich ťa dnés.

Ňidr Rodítel'a ne otlúčsja Božestvóm, voplóššsja jákože izvólil jesí, objátijami deržím Prisođívvy, na rúki podálsja jesí Bohoprijémca Simeóna, rukóju tvojeju deržáj vsjáčeskaja: tímže nýni otpuščáješi mjá, rádstno vzyváše, v míri rabá tvojihó, jáko víd'ich ťa Vladýko.

Sláva: I nýni: Hl. 6. Na rukách stárčeskích vo dněšnij děň, jáko na kolesnící Cheruvímst'ij, vosklonítisja blahoizvólivj, Christé Bóže, i nás pojúščich Ťá strastěj mučítel'stva prizyvájemyj izbávi, í spasí jáko čelovikolúbec.

prijém Simeón na rukí svojá, propovída lúdem Vladýku Sehá býti života i smérti, i Spása míru.

Stich: Nýni otpuščáješi rabáTvojihó Vladýko, po hlahólu Tvojemú s mírom.

Vozsijávšaha přéde vík ot Otcá, naposlídok že ot ložésn Ďivíčeskích, nosjášči v cérkov neiskusobráčnaja Máti, v Sínájst'ij hori Zakonopoloživšaha, povelíniju zakónnomu povínújuščasja, prinesé svjatítel'u stárcu i právedniku, Christá Bóha víd'iti obiščánna. Jehóže prijém Simeón na rúki svojá, vozrádovasja vopijá: Bóh jest' Séj Otcú soprísnošúščnyj, i Izbávitel' dúš nášich

Svít: Svít vo otkrovénije jazýkov, i slávu l'uděj Tvojích Israíl'a.

Nosímaha na kolesnící Cheruvímst'ij, i pivájemaha v písnech Serafímských, nosjášči na rukú Bohoródica Maríja, neiskusobráčno iz Nejá voplóšššahosja Zakonodávca, zakóna ispolňajušča čin, podajáše rukám stárca jeréja: Život že nosjáj, životá prošáše razrišénija, hlahól'a: Vladýko, nýni otpustí mjá vozvístí Adámu, jáko víd'ich neprelóžno Otróčá Bóha prevíchnaha, i Spása míra.

Sláva: I nýni: Hl. 8. Íže na Cheruvímich nosímj, i pivájemyj ot Serafím, dnés v božestvennoje svjatílišče po zakónu prinósím, na stárčeskích jáko na prestól'i sidít rukách, i ot Jósifa prijémlet díry boholípno, jáko supruh hórličišč, neskvérnuju Cérkov, i ot jazýk novoizbránnyja lúdi: holubína že dva ptencá, jáko načálník vétchaha že i nóvaha. Jéže k Nemu obiščánija Simeón konec prijém, blahoslóvja Ďívu Maríju Bohoródicu, strastěj óbrazy íže iz nejá provozhlasí, i ot Nehó prošáše otpuščénija vopijá: nýni otpustí mjá Vladýko, jákože přéde vozvístí mí, jáko víd'ich Ťá pervovičnaha Svíta, í Spása Hóspoda, christoimenítym lúdem.

Tropar, hl. 1. Rádujsja blahodátnaja Bohoródice Ďívo: iz tebé vo vozsijá Sólnce právdy, Christós Boh náš, prosviščájaj súščyja vo tmí: veselísja i tý stárče právednyj, prijémj vo objátija Svobodítel'a dúš nášich, dárújuščaha nam voskresénije. 3x.

Na Utreni.

1. Sidálen. Hl. 1. Lík Ánhel'skij da udivítsja čudesí, zemnji že hlásy vozopijém píniye zrzjášče neizrečénnoje Bóžije snizchoždénije: Jehóže bo trepěšcut neběsnyja Síly, nýňi stárči objémlyt ruci, jedinaho Čelovikoľúbca.

Sláva: I nýňi: Tojže.

2. Sidálen. Hl. 1. Pod: Lik Anhel'skij: Syj So Otcém na prestóľi svjaťim, prišed na zémľu, ot Dívy rodísja: í mladénc byst', líty syj neopísan. Jehóže prijím Simeón na rúki, rádujasja hlahólaše: nýňi otpuščáješí Ščedre, vozveselív, rabá tvojeho.

Sláva: i nýňi: tojže.

Polijelej: Chvalíte ímja Hospódne:

Veličajem t'á životdávče Christé, í čtem prečístuju Máter tvojú, Jéjuže po zakónu nýňi priněsłsja jesí v chrám Hóspodeň.

Otrýhnu sérdce moje slóvo bláho, hlahól'u az d'ilá mojá Carévi.

Hóspod' v cěrkvi svjaťij Svojejj, Hospod', na nebesí prestól Jehó.

Víd'ina býša šěstvija tvojá Bóže.

Šěstvija Bóha mojehó Carjá, íže vo svjaťim.

Svját chrám tvój, dívěn v právd'i.

Dómu Tvojemú podobájet svjatyňa Hóspodi, v dolhotú dníj.

Pomjanú ímja tvoje vo vsjákom ród'i í ród'i.

Jáko bláho préd prepodóbnymi tvojími.

Sláva: I nýňi: Alliluja. 3x.

Sidálen. Hl. 4. Pod: Udivisja Josif: Mladénstvuješi mene rádi, vétchij déňmi, čiščénijem priobščáješisja, čišt'íjšij Bóže, da plót' uvíriši mńí júže ot Dívy. I sim Símeón poučájasja, pozná T'á Bóha jávľšahosja plótiju, i jáko žizň lobzáše, i rádujasja stárčeski vzyváše: otpustí mené, tebé bo víd'ich životá vsjáčeskich.

Sláva; I nýňi: tojže.

Ot júnosti mojejá:

Bohoródice Dívo, míru blahája pomóšćnice, pokrýj i sobľudí ot vsjákiya núždy i pečáli.

Bohonóse Simeóne, prijdí podimí Christá, jehóže rodí Díva čistaja Maríja.

Objémlet rukámi stárec Simeón Sod'íteľa zakóna, i vladýku vsjáčeskich.

Ne stárec mené deržít, no áz deržú jehó: tój bo ot mené otpuščénija prósit.

Klěšče tajínstvennaja, káko úhl' nósiši, káko pitáješí pitájuščaho vsjá?

O dšćí Fanújileva, prijdí stáni s námi, i blahodarí Christá Spása, Síyna Bóžija.

Ánna cilomúdrejnaja proviščájet strášnaja, ispovídajuščí Christá, Tvorcá nébu i zemlí.

Nepostižímó jěst' sod'íjannoje o tebí, ánehelom i čelovíkom, Máti Dívo čistaja.

Čístaja holubíca, neskvěrnaja áhnica, áhnca i pástyrja prinósit v cěrkov.

O Christé vsích Carjú! Pobídy na vrahí, vírnym ľúdem tvojími dáruj.

O Christé vsích carjú, podážd' mí slézy téply, da pláču mojú dúšu, júže zlí pohubích.

Vmísto sláva:

Trisijátel'noje i trijpostásnoje božestvo blahočestno da pochválím.

Vmísto i nýňi: O Dívice Maríje, prosvití mojú dúšu, pomračěnnuju ľút'i žitéjskimi slast'mí.

Písň 9

Irmos: V zakóňi síni i isánij óbraz vídim, vírniji, vsják múžeskij pól, ložesná razverzája, svját Bóhu, t'ím pervoroždénnoje slóvo, Otcá beznačál'na, Síyna pervorod'áščasja Máteriju neiskusomúžno, veličajem.

Íže drěvnym novorožděnných hórličišč supruh, dvójica že bjáše ptencév, v níhže místo božestvennyj stárec, i cilomúdrejnaja Ánna proróčica ot Dívy rožděnnomu i Síynu jedinoródnomu Ótču, v cěrkov prinosímu, slúžat veličájušče.

Písň 7

Irmos: **Tebé vo ohní orosívšaho ótroki bohoslóvivšyja, i v Dívu netlínnu vselšahosja, Bóha Slóva pojím, blahočestno pojúšče: blahoslovén Bóh otéc nášych.**

Adámu izvistíti choťáj idú vo áďi živúšču, i Jévi prinestí blahovístije, Simeón vopijáše, so proróki likúja: Blahoslovén Bóh otéc nášych.

Róda zémna izbavľájaj Bóh, dáže do áda prijídet: plínnym že podást vsím ostavlénije, i prozrínije slípým, jáko i nimým vopíti: blahoslovén Bóh otéc nášych.

I tvoje sárdce netlínnaja, orúžije prójdet, Simeón Bohoródiци provozhlasí, na kresťí zrjášči tvojehó Sýna, jemúže vopijém: blahoslovén Bóh otéc nášych.

Irmos: **Tebé vo ohní orosívšaho ótroki bohoslóvivšyja, i v Dívu netlínnu vselšahosja, Bóha Slóva pojím, blahočestno pojúšče: blahoslovén Bóh otéc nášych.**

Písň 8

Irmos: **Nesterpímomu ohňú sojedinívšesja blahočestija predstojáše júnošy, pámenem že nevréždeni, božéstvennuju písň pojáchu: blahoslovíte, vsjá d'ílá Hóspodňa Hóspoda, i prevoznosite vo vsjá víki.**

Sé Simeón vopijáše, prerikájemoje známenije séj búdet, Bóh sýj i otročá: semú, vírniji, vozopijím: Blahoslovíte, vsjá d'ílá Hóspodňa, Hóspoda, i prevoznosite vo vsjá víki.

Živót sýj, séj búdet padénije nepokorívym, mladénstvovav Bóh Slóvo: jáko vostánije vsím víroju pojúščym: Blahoslovíte, vsjá d'ílá Hóspodňa, Hóspoda, i prevoznosite vo vsjá víki.

Irmos: **Nesterpímomu ohňú sojedinívšesja blahočestija predstojáše júnošy, pámenem že nevréždeni, božéstvennuju písň pojáchu: blahoslovíte, vsjá d'ílá Hóspodňa Hóspoda, i prevoznosite vo vsjá víki.**

Pripivy:

Bohoródiice Dívo, upovánije christijánom, pokrýj sobľudí, i spasí na t'á upovájuščich.

Prokimen, hl. 4. Pomjanú ímja Tvoje vo vsjákom ród'i i ród'i.

Stich: Otrýhnu sárdce moje slóvo bláho, hlahól'u az d'ílá moja Carévi.

Jevanhelije ot Lukí, zač. 8.

Po Psalmi 50. Stichira, hl. 6. Da otvórzetsja dvér nebesnaja dnés: beznačálnoje bo Slóvo Ótčeje, načálo prijém pod líty, ne otstúpl' svojehó Božestvá, ot Dívy jáko mladénc četjredesjatodnéven Máteriju vól'ni prinósitsja v cérkov zakonnuju: i Sehó na rúki prijémlet stárec, otpustí, zovýj, rabá Vladýko, íbo óči mojí víd'ista spasénije tvoje. Prišédyj v mír spastí ród čelovíč, Hóspodi, sláva tebí.

Kanón Hl. 3.

Písň 1

Irmos: **Súšu hluborodítel'nuju zémľu sólnce našéstvova inohá, jáko st'íná bo ohust'í obapóly vodá, l'údem pišemorechod'áščym i blahouhódno pojúščym: pojím Hospodévi, slávno bo proslávisja.**

Da kápl'ut vódu óblacy, sólnce bo na óblaci léhci nosímo nastálo jést', na netlínnuju rukú, Christós v cérkvi jáko mladénc. Tímže vírniji, vozopijím: pojím Hospodévi, slávno bo proslávisja.

Kripítesja, rúci Simeóni stárostiju osláblenniji, lýsta že pretruždénna stárčá pravobystró dvízitasja Christú na srítenije, lík so bezplótnymi sostávl'še: Pojím Hospodévi, slávno bo proslávisja.

Rázumom prostértaja nebesá, veselítesja, i rádujsja, zemlé, iz prebožéstvennych bo nídr chitréc prošéd Christós, Máteriju Dívoju Bóhu Otcú prinósitsja mladénc, íže préžde vsích: slávno bo proslávisja.

Irmos: **Súšu hluborodítel'nuju zémľu sólnce našéstvova inohá, jáko st'íná bo ohust'í obapóly vodá, l'údem pišemorechod'áščym i blahouhódno pojúščym: pojím Hospodévi, slávno bo proslávisja.**

Písň 3

Irmos: **Utverždénije na t'á nad'íjuščichsja, utverdí, Hóspodi, cérkov, júže st'ázál jesí čestnóju tvojéju króviuju.**

Pervoroždén iz Otcá préžde vík, pervoroždén mladénc iz Dívy netlínnuja, Adámu rúku prostirája javísja.

Mladoúmna bývša prélestiju pervozdánneho, páki ispravľáj Bóh Slóvo, mladénstvovav javísja.

Zemlí isčádije, páki potékseje v ňú, božestvá soobráznoje jestestvo zizdítel', jáko neprelóžni, mladénstvovav javí.

Irmos: **Utverždénije na t'á nad'íjuščichsja, utverdí, Hóspodi, cérkov, júže st'azál jesí čestnóju tvojeju króviyu.**

Sidálen, hl. 4. Pod. Udivísja Jósif: Na horí sinájst'ij drévle víd'i Mojsěj zádnaja Bóžija, i tónkij božestvennyj hlás spodóbisja vo mráci že i víchri slýšati: nýňi že Simeón voploščénnaha Bóha neprelóžni nás rádi na rúki priját, i rádostno tšchásesja ití ot súščich zd'í k životú víčnomu. Tímže vopijáše: nýňi odpuščáješi rabá tvojehó Vladýko.

Sláva i nýňi: tójže:

Písň 4

Irmos: **Pokryla jést' nebesá dobrod'itel' tvojá Christé. Iz kivóta bo prošéd, svjatýni tvojejá netl'ínnyja Mátere, v chrámi slávy tvojejá javílsja jesí, jáko mladénc rukonosím i ispólnišasja vsjá tvojehó chvalénija.**

Na nehóže upovál jesí, Simeóne, vózrast d'ítiščnyj, rádujasja podimí Christá, Izráil'a božestvennaha ut'íšénije, zakóna Tvorcá i Vladýku, ispolňajúščaha zakóna čín, zovýj jemú: ispólnišasja vsjá tvojehó chvalénija.

Víd'a Simeón Slóvo beznačálnoje, splótiju jáko na prestól'i cheruvímst'ím Dívóju nosímaha, vinóvnaha jéze býti vsjáčeskich, jáko mladéncu divjásja vopijáše jemú: ispólnišasja vsjá tvojehó chvalénija.

Irmos: **Pokryla jést' nebesá dobrod'itel' tvojá Christé. Iz kivóta bo prošéd, svjatýni tvojejá netl'ínnyja Mátere, v chrámi slávy tvojejá javílsja jesí, jáko mladénc rukonosím i ispólnišasja vsjá tvojehó chvalénija.**

Písň 5

Irmos: **Jáko víd'i Isáija obrázno na prestól'i prevozeséna Bóha, ot ánhel slávy dorynosíma, o okajánnnyj, vopijáše, áz províd'ich bo voploščájema Bóha, svíta nevečérňa i mírom vladýčestvujušča.**

Razumív božestvennyj stárec, projavlénnuju drévle proróku slávu, rukámi slóvo zrjá máternymi deržímo, rádujsja, vopijáše, Čistaja: jáko prestól bo deržíši Bóha, svíta nevečérňaha, i mírom vladýčestvujušča.

Poklónsja stárec, i stopám božestvenni prikosnúvsja Čistaja neiskusobráčnyja i Bohomátere, óhň, rečé, nósiši, Čistaja: mladénca bojúsja objáti Bóha, svíta nevečérňaha i mírom vladýčestvujušča.

Očiščájetsja Isáija, ot Serafíma úhl' prijém, stárec vopijáše Bohomáteri, tý jákože kleščámi rukámi prosviščáješi mjá, podávši jehóže nósiši, svíta nevečérňaha i mírom vladýčestvujušča.

Irmos: **Jáko víd'i Isáija obrázno na prestól'i prevozeséna Bóha, ot ánhel slávy dorynosíma, o okajánnnyj, vopijáše, áz províd'ich bo voploščájema Bóha, svíta nevečérňa i mírom vladýčestvujušča.**

Písň 6

Irmos: **Vozopí k tebí víd'iv stárec očíma spasénije, jéze l'údém prijíde ot Bóha, Christé, tý Bóh mój.**

Sijónu tý kámeň vozložílsja jesí, nepokorívym pretykánije i soblázna kámeň, nerušímoje vírných spasénije.

Izvíst'ni nosjá načertánije, íže přéžde vík t'á izrastívšaha, zemných za milosérdije nýňi némoščiju obložísja.

Sýnu výšňaha, Sýnu Dívny, Bóhu Otročáti bývšemu, poklónšasaj tebí nýňi otpustí s mírom.

Irmos: **Vozopí k tebí víd'iv stárec očíma spasénije, jéze l'údém prijíde ot Bóha, Christé, tý Bóh mój.**

Kondák hl. 1. Utróbu Dívíču osvjatívyj roždestvom tvojím, i rúci Simeóni blahoslovívyj, jákože podobáše, predvarív i nýňi spásl jesí nás, Christé Bóže: no umírí vo brańích žítel'stvo i ukripí l'údi, íchže vozľubíl jesí, jedíne čelovikoľúbče.

Ikos: K Bohoródiци pritecém, choťáščiji Sýna jejá víd'iti, k Simeónu nosíma, jehóže s nebesé bezplótniji víd'ašče, divľachusja ghlahól'ušče: čúdnaja zrím nýňi i preslávnaja: íže bo Adáma sozdávyj nósitsja, jáko mladénc, nevmistímnyj vmiščájetsja na rukách stárčich, íže v nídrich neopísanných sýj Otcá svojhó, vóleju opisújetsja plótiju, a ne božestvom, jedín čelovikoľúbec.